

Kinek állhat az érdekében lerombolni Er?ss Zsolt életm?vét?

2013 május 31. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Nem tudom, hogy az aljas kommentek írói tisztában vannak-e azzal, hogy éppen Er?ss Zsolt életm?vét faragják szét. Az emlékét gyalázzák meg. Hogy ezt tudatosan vagy balga módon teszik-e, azt nehéz, szinte lehetetlen felmérni.

Mélységesen felháborítanak azok a kommentek – és némely újságcikk is –, amelyek a Kancsendzönga meghódítását követ? tragédia után végigfutottak a magyar oldalakon mint a bozótt?z. Els?sorban a néhai Er?ss Zsoltot támadják elképeszt? rosszindulattal, mintha azt sejtenék a történtek mögött, hogy Kiss Péter miatta halt meg. Igaz, azóta már homlokegyenest ellenkez? (f?leg szakmai) véleményeket is lehet olvasni.

Gyomorforgató!

Pedig olyan egyszer? lenne örülni a magyar sikereknek, és meggyászolni az elvesztett embereket. De nem tudtuk, nem tudjuk, és tartok t?le, nem is fogjuk tudni soha megtenni ezt, ahogyan a világ összes népe megteszi.



Nem tudom, hogy az aljas kommentek írói tisztában vannak-e azzal, hogy éppen egy ember életm?vét faragják szét. Az emlékét gyalázzák meg. Hogy ezt tudatosan vagy balga módon teszik-e, azt nehéz felmérni, szinte lehetetlen. Ha tudatosan, akkor az tényleg az emberi viselkedés legalja. Még akkor is, ha szemernyi igazság lehet a mondandójukban. Remélem, hogy inkább valamiféle emberi kicsinyesség, tudatlanság az, ami a kollektív froclizást eredményezi.

Minden hegymászó, akit a napokban a halálzónával kapcsolatban kérdeztek, elmondta, hogy 8000 méter felett már nincs bajtársiasság, mindenki magáért küzd, és a saját életéért felel. Ez már önmagában óriási felel?sség. Sok száz embernek nem sikerült megbirkóznia ezzel, és a mindennél jobban szeretett hegyekben haltak meg. Zsolt és Péter jó eséllyel, talán fele-fele kockázattal indult, el?bbi m?lábbal, utóbbi a bevezet? tapasztalat hiányával.

Er?ss és Kiss esetét senki sem ismeri a maga minden részletében. ?k, sajnos, már nem tudják elmondani nekünk, hogy mi történt. Részinformációi vannak Carlos Soriának, a spanyolok legendás, 74 éves hegymászójának, aki látta ?ket, és egy pillanatban beszélgetett velük. De ? is csak összezavarta a képet, mert más elvek szerint támadta éppen a csúcsot, mint Zsolt és Péter. Egy nyolcezres megmászásának rengeteg árnyalata van attól függ?en, hogy a hegymászók milyen segítséget vesznek igénybe. A leg?szintébb, legnehezebb és legkockázatosabb mód oxigénpalack nélkül, serpák nélkül, kihelyezett kötelek igénybevétele nélkül, végig saját er?b?l. Er?ssék nagyjából ezt az utat jár(hat)ták, így teljességgel igazságtalannak t?nik Soria kritikája, miszerint a magyarok nem vették igénybe valamelyik, vagy az összes lehetséges segítséget. Ezzel az egyébként jóindulatú és segít?kész spanyol sokakban ébresztett kétséget Magyarországon. Pontosabb információkkal csak Kollár Lajos, a

Kancsendzönga expedíció vezet?je segítheti majd a gyászolókat, amikor hazaér.

Nem szerepem megvédeni sem Er?ss Zsoltot, sem Kiss Pétert, nem is tudom, elvégre elképzelésem sincsen, hogy ki, mikor, milyen döntéseket hozott. Azt sem tudom kiértékelni, hogy azok a döntések felel?tlenek voltak-e, mint sokan mondják. Utólag persze felel?tlennek t?nnek, mert az életükbe kerültek. Ki veheti a bátorságot és a jogot, különösen feltételezések alapján, hogy megítélje egyikük vagy másikuk bármelyik döntését?

Jellemz?, hogy azok, akik kritikával illetik a történteket, többségükben nem hegymászók, de legalábbis nem jártak 8000 méter felett, legfeljebb a Kékesen ha voltak. Csak játsszák az okosat, látszólag keresik az igazságot. Nem tudnak örülni semmilyen magyar sikernek, inkább kikezdik azt. Nem el?ször történik meg.

A „kedves” kommentel?knek inkább a következ?kön kellene elgondolkodniuk. Miért van az, hogy a Facebookon az említett Carlos Soria oldalát – igaz, 74 évesen sokkal hosszabb pályafutás áll mögötte, és spanyolul is sokkal többen beszélnek, mint magyarul, de – 228 ezer ember követi, Er?ss Zsoltét pedig alig több mint 10 ezer? Most. A tragédia el?tt kicsivel 3 ezer fölött volt ez a szám, azóta megháromszorozódott. Miért van az, hogy a tragédiát felvezet?, majd bemutató cikkek mindegyikére tízszer annyian kattintottak, mint a Kancsendzönga meghódításának hírére?

Miközben kétségbe vonják Er?ss Zsolt és Kiss Péter döntéseit, hallatlan gonoszsággal és rosszindulattal bélyegzik meg Er?ss Zsoltot. Remélem, nem sikerül elérniük, hogy az erdélyi születés?, de legnagyobb hegymászó sikereit – nemcsak magyarként, hanem magyar állampolgárként elért, tehát Magyarországnak is szerzett sikereit – elhomályosítsák.

Er?ss Zsoltra nem úgy kellene emlékezni, mint a 10 nyolcezrest és sok egyéb csúcsot meghódító magyar hegymászóra – a méltatlan suttogó propaganda eredményeképpen –, akinek folt esett hegymászói becsületén, mert „történt valami ott” a Kancsendzöngán…

Nem!

Er?ss Zsoltra úgy illik emlékeznünk, mint az eddig élt legnagyobb magyar hegymászóra. Mert az, és hosszú ideig az is marad. Azzal együtt, hogy élete során biztosan hozott jó és rossz döntéseket. Azzal együtt, hogy a hegymászás mögé helyezte a családját, gyermekeit. Azzal együtt, hogy meghalt. És azzal együtt, hogy vele egy id?ben, egy csúcs meghódítása után – talán vele együtt – meghalt Kiss Péter is. Gyújtsunk gyertyát értük, és legyünk büszkék rájuk! Megérdemlik.

Nem szabad megengedni, hogy néhány rosszindulatú ember visszataszító hozzászólása leromboljon egy életm?vet. Szükségünk van sikeres tudósokra, m?vészekre, mérnökökre, kutatókra, sportolókra. Hogy legyen kire és mire büszkének lennünk. Mert…

…az ünnepeinket meg kell ünnepelnünk,

…a történelmünket meg kell ismernünk,

…az értékeinket meg kell becsülnünk,

…a teljesítményeinket el kell ismernünk,

… és a halottainkat el kell temetnünk.

Senki sem teszi meg helyettünk.

Pósa Árpád - mno.hu



Ajánló